

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce : **P.K.**, zast. JUDr. Petrem Stoklasem, advokátem se sídlem Ostrava, Porážková 1424/20, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy, odbor veřejné dopravy**, se sídlem Praha 1, nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.7.2010, č.j.: 23/2010-190-STSP/3,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k jeho odvolání postupem podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004Sb., správní řád (dále jen správní řád) změněno rozhodnutí Odboru dopravy a silničního hospodářství Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále jen dopravní úřad) ze dne 08.02.2010 č.j. MSK23215/2010 takto:

- I. „Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy P. K.,
místem trvalého pobytu a místem podnikání: nábreží SPB 445/14, 708 00 Ostrava, IČ: 73893439, porušil § 3 odst. 4 písm. a) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ zákon o silniční dopravě “) tím, že nezajistil, aby při provozování příležitostní osobní silniční dopravy byl dne 27.11.2009 ve 22:45 v ulici Matěje Kopeckého, Ostrava, ve vozidle Škoda Octavia, SPZ: 5T98088, záznam o provozu vozidla. Dále porušil § 3 odst. 4 písm. b) zákona o silniční dopravě tím, že nezajistil, aby při provozování příležitostné osobní silniční dopravy byly dne 27.11.2009 ve 22:45 hod. v ulici Matěje

Kopeckého, Ostrava, ve vozidle Škoda Octavia, SPZ: 5T98088, a dne 12.12.2009 v 00:50 hod. v ulici Studentská, Ostrava, ve vozidle Škoda Superb, SPZ: 6T00080, záznamy o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku. Dále porušil § 21b odst. 2 zákona o silniční dopravě tím, že nezajistil, aby při provozování příležitostní osobní silniční dopravy dne 27.11.2009 ve 22:45 hod. byla ve vozidle Škoda Octavia, SPZ: 5T98088, kopie záznamu objednávky přepravy z ulice Bedřicha Nikodéma, Ostrava, do ulice Matěje Kopeckého, Ostrava. Dále porušil § 21b odst. 4 písm. a) zákona o silniční dopravě tím, že nezajistil, aby při provozování příležitostné osobní silniční dopravy byla dne 27.11.2009 ve 22:45 v ulici Matěje Kopeckého, Ostrava, na viditelném místě uvnitř vozidla Škoda Octavia, SPZ: 5T98088, vystavena koncese pro příležitostnou osobní silniční dopravu.

Proto se provozovateli příležitostné osobní silniční dopravy P. K. podle § 35 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 3 písm. e) zákona o silniční dopravě ukládá pokuta ve výši 30.000,- Kč (slovy třicetisíkorunčeských) .

Dále se provozovateli příležitostné osobní silniční dopravy P. K. podle § 79 odst. 5 správního řádu ukládá povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč /(slovy jedentisíkorunčeských).

Pokuta i náklady řízení jsou splatné do 14 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Moravskoslezského kraje u České spořitelny, a.s., číslo účtu: 19-1650676349/0800, konstantní symbol: 0558, variabilní symbol: 116001171, nebo v pokladně Krajského úřadu Moravskoslezského kraje.

- II. Řízení ve věci podezření z porušení § 21b odst. 4 písm. b) zákona o silniční dopravě, kterého se měl provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy P. K. dopustit tím, že nezajistil, aby při provozování příležitostné osobní silniční dopravy dne 27.11.2009 ve 22:45 hod po poskytnutí přepravy vozidlem Škoda Octavia, SPZ: 5T98088, z ulice Bedřicha Nikodéma, Ostrava, do ulice Matěje Kopeckého, Ostrava, a dne 12.12.2009 v 00:50 hod. po poskytnutí přepravy vozidlem Škoda Superb, SPZ: 6T00080, z ulice Průběžná, Ostrava, do ulice Studentská, Ostrava, přepravovaná osoba neplatila za přepravu přímo řidiči vozidla, a ve věci podezření z porušení § 21b odst. 2 zákona o silniční dopravě, kterého se měl provozovatel příležitostní osobní silniční dopravy P. K. dopustit tím, že nezajistil, aby při provozování příležitostní osobní silniční dopravy dne 12.12.2009 v 00:50 hod. v ulici Studentská, Ostrava, byla ve vozidle Škoda Superb, SPZ: 6T00080, kopie záznamu objednávky přepravy z ulice Pobřežní, Ostrava, do ulice Studentská, Ostrava, se podle § 66 odst. 2 správního řádu zastavuje. “

Žalobce v podané žalobě napadl bod I. výroku žalobou napadeného rozhodnutí a brojil tak proti změně, kterou žalovaný provedl ve výroku rozhodnutí dopravního úřadu. Tvrdil, že byl postupem správních orgánů zkrácen na svých právech, neboť nesprávně posoudily skutkový stav a na základě toho učinily chybné závěry. Shodně jako ve správním řízení žalobce namítal, že neporušil ustanovení § 3 odst. 4 písm. b) zákona č. 111/1994Sb., o silniční dopravě (dále jen zákon o silniční dopravě). Z dikce zákona, konkrétně z ustanovení § 3 odst. 3, není zcela zřejmé, zda i je žalobce, jako dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě osob, povinen záznam vést, když tato vozidla nepřesahují hmotnost 3,5 tuny. Za nesprávné označil i závěry správních orgánů, týkající se tvrzeného porušení § 21b

odst. 2 citovaného zákona, neboť žalobce doložil, že objednávka existovala. Stejně tak měl k dispozici i příslušnou koncesi pro příležitostnou osobní silniční dopravu. Žalobce neporušil závažným způsobem zákonné ustanovení, pokud tyto listiny kontrolnímu orgánu neprodleně dodatečně předložil. Není správním deliktem, když provozovatel příležitostné osobní dopravy nezajistí, aby přepravovaná osoba neplatila za přepravu přímo řidiči vozidla, správní orgán nemůže v této věci zahájit řízení a uložit pokutu. Navíc žalobce tuto svou povinnost neporušil úmyslně.

Uložení pokuty ve výši 30.000,- Kč považoval s ohledem na okolnosti případu za opatření nepřiměřeně přísné.

Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí jakož i rozhodnutí správního orgánu I. Stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uváděl obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí. K námitce neporušení ustanovení § 3 odst. 4 písm. b) zákona o silniční dopravě s poukazem na § 3 odst. 3 citovaného zákona, jakož i k námitce neprokázání porušení § 21b odst. 2 téhož zákona, odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že zde dostatečně vyložil ustanovení § 3 odst. 3 zákona o silniční dopravě i úvahy, které ho vedly k závěru, že žalobce ustanovení § 3 odst. 4 písm. b) tohoto zákona porušil. K dodatečnému doložení listin žalobcem uvedl, že zákon o silniční dopravě vyžaduje jejich přítomnost ve vozidle při provozování silniční dopravy a nelze tak považovat za neporušení zákonného ustanovení, pokud tyto listiny nejsou předloženy při kontrole vozidla v provozu. V případě kopie záznamu objednávky je požadavek na její přítomnost ve vozidle při poskytování přepravy odůvodněn zamezením možnému dodatečnému vyhotovení evidenční knihy objednávek a záznamu přijetí objednávky na kontrolovanou přepravu. Dodatečné doložení kopie záznamu objednávky tedy postrádá své opodstatnění. K tomu žalovaný doplnil, že žalobce nebyl sankcionován za nevedení evidenční knihy objednávek, tedy za to, že přijetí objednávky nezaznamenal do evidenční knihy objednávek (v takovém případě by zajisté dodatečně doložený záznam objednávky znamenal, že dopravce neporušil povinnost zaznamenat objednávku do evidenční knihy objednávek). Ale byl pokutován za to, že kopie záznamu objednávky nebyla při poskytování přepravy ve vozidle. V případě koncesní listiny je její dodatečné předložení taktéž bezvýznamné. Smyslem jejího umístění ve vozidle je umožnit cestujícím ověřit si oprávněnost dopravce provozovat příležitostnou osobní dopravu. Kontrolní orgány mají zpravidla možnost ověřit si tuto skutečnost svou vlastní úřední činností, především nahlédnutím do úředních evidencí (např. živnostenského rejstříku). Dodatečné doložení, jak koncesní listiny, tak kopie záznamu objednávky, tedy nemůže snížit význam a závažnost protiprávního jednání, kterého se žalobce prokazatelně dopustil tím, že tyto doklady nebyly při provozování příležitostné osobní silniční dopravy ve vozidle. K tvrzení o nepřiměřené přísnosti pokuty ve výši 30.000,- Kč odkázal na odůvodnění výše uložené pokuty na str. 5,6 svého rozhodnutí s tím, že je z něj zřejmé, že pokuta uložená v této výši plně odpovídá významu a závažnosti protiprávního jednání v době jeho trvání i škodě.

Žalovaný žádal, aby, pokud soud neshledá důvody pro odmítnutí žaloby pro její opožděnost, žalobu zamítl.

Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.

Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána včas, přistoupil soud k posouzení věci samé.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ustanovení § 3 odst. 3, 4 písm. b) zákona o silniční dopravě v rozhodném znění (3) tuzemský dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě osob, s výjimkou osobních vozidel používaných pro vlastní potřebu, a dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě zvířat a věcí, jejichž celková hmotnost včetně přívěsu nebo návěsu přesahuje 3,5 tuny, je povinen zajistit, aby řidič vedl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku, a tento záznam je povinen uchovávat po dobu 1 roku od ukončení přepravy, nejde-li o osobní vozidla používaná tuzemským dopravcem k silniční dopravě pro vlastní potřebu.

(4) Tuzemský dopravce je povinen zajistit, aby v každém vozidle byly při provozu tyto doklady:

b) záznam o době řízení vozidla a bezpečnostních přestávkách, pokud je povinen jej vést podle odstavce 3.

Podle ustanovení § 21b odst. 2 téhož zákona provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je povinen objednávku přepravní služby předem zaznamenat do evidenční knihy objednávek a zajistit, aby kopie záznamu objednávky byla umístěna ve vozidle, kterým se přeprava vykonává, a aby ji řidič na vyžádání předložil kontrolnímu orgánu.

Podle ustanovení § 35 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. e) téhož zákona (1) dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 100 000 Kč dopravci, který

b) nezajistí, aby v každém vozidle byl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a údaj o době odpočinku nebo nezajistí jeho řádné vedení, pokud je povinen jej vést podle § 3 odst. 3.

(3) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 750 000 Kč dopravci, který

e) poskytuje přepravní služby formou příležitostné osobní silniční dopravy, aniž předem provede záznam objednávky v evidenční knize objednávek nebo nezajistí, aby řidič vozidla, který provádí přepravu na základě koncese vydané dopravci pro příležitostnou osobní silniční dopravu, předložil kontrolnímu orgánu kopii objednávky přepravní služby, nebo neoznačí vozidlo příležitostné osobní silniční dopravy stanoveným způsobem.

Podle ustanovení § 36 odst. 2 téhož zákona při stanovení výše pokuty a kauce se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a k rozsahu způsobené škody.

Žalobce v žalobě předně namítal, že neporušil ustanovení § 3 odst. 4 písm. b) zákona o silniční dopravě a trval na tom, že z ustanovení § 3 odst. 3 citovaného zákona není zcela zřejmé, zda je i žalobce, jako dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě osob, povinen vést záznam o době řízení vozidla a bezpečnostních přestávkách, když tato vozidla nepřesahují hmotnost 3,5 tuny.

K tomu z obsahu spisového materiálu, odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, jakož i písemného vyjádření žalovaného k podané žalobě vyplynulo, že dne 27.11.2009 byla u žalobce (dále též dopravce) provedena Policií ČR kontrola provozování příležitostné osobní silniční dopravy u vozidla Škoda Octavia SPZ: 5T98088, které řídil J. P. Při kontrole bylo zjištěno, že ve vozidle není mj. záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a doby odpočinku a kopie záznamu objednávky. Řidič se na místě k věci nevyjádřil. Žalobce k tomu v námitkách ze dne 07.12.2009 uvedl, že absence citovaných dokladů byla opomenutím řidiče, jako dopravce neměl možnost vybavení vozidla těmito doklady zkontrolovat. Na základě postoupení věci dopravní úřad oznámením ze dne 18.01.2010 č.j. MSK8563/2010 zahájil správní řízení, mj. ve věci uložení pokuty podle § 35 odst. 1 písm. b) , odst. 3 písm. e) zákona o silniční dopravě za porušení mj. § 3 odst. 4 písm. b) , § 21b odst. 2, odst. 4 písm. a) téhož zákona. Žalobce se k zahájenému správnímu řízení vyjádřil v podání ze dne 03.02.2010, kde obdobně jako v žalobě poukázal na dikci ust. § 3 odst. 3 zákona o silniční dopravě. Pochybení řidiče J. P. ze dne 27.11.2009 - chybějící doklady - uznal s tím, že koncesi řidič kontrolním orgánům dodatečně doložil.

Dopravní úřad rozhodnutím ze dne 08.02.2010 č.j. MSK23215/2010, žalobci uložil podle § 35 odst. 1 písm. a) a b) , odst. 3 písm. e) citovaného zákona pokutu ve výši 30.000,- Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení.

V odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí žalobce argumentoval obdobně jako v průběhu správního řízení a podané žalobě a žádal, aby uložená pokuta byla snížena, neboť zákon o silniční dopravě neporušil záměrně a učinil veškerá opatření k tomu, aby k podobnému porušení již více nedošlo.

Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně k odvolání žalobce podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změnil způsobem ve výroku žalobou napadeného rozhodnutí uvedeným.

Žalobní námitka není důvodná. Předně soud k namítanému nezákonnému výkladu ust. § 3 odst. 3 zákona o silniční dopravě poukazuje na znění tohoto zákonného ustanovení, z něhož jednoznačně vyplývá, že je žalobce jako tuzemský dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě osob povinen zajistit, aby řidič těchto vozidel vedl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku (dále jen záznam). Výjimka z této povinnosti je zakotvena ve stejném zákonném ustanovení pro osobní vozidla používaná pro vlastní potřebu a pro dopravce, který provozuje silniční dopravu vozidly určenými k přepravě zvířat a věcí, jejichž celková hmotnost včetně přívěsu, nebo návěsu přesahuje 3,5 tuny. Na žalobce jako dopravce provozujícího silniční dopravu vozidly určenými k přepravě **osob**, tj. příležitostnou **osobní** silniční dopravu ve smyslu § 21b téhož zákona, proto výjimka nedopadá, neboť u něj se nejedná o dopravu osobními vozidly používanými pro vlastní potřebu, není ani dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě zvířat a věcí, jejichž celková hmotnost včetně přívěsu, nebo návěsu přesahuje 3,5 tuny. Žalobce tak nemůže s úspěchem tvrdit, že ustanovení § 3 odst. 4 písm. b) zákona o silniční dopravě neporušil, neboť zjištěným skutkovým stavem bylo prokázáno, že žalobce nesplnil povinnost dopravce zajistit, aby v každém vozidle byl při provozu záznam o době řízení vozidla a bezpečnostních přestávkách, které je povinen ve smyslu § 3 odst. 3 téhož zákona vést.

Žalobce dále namítal nesprávnost závěrů správních orgánů ve věci porušení ustanovení § 21b odst. 2, odst. 4 písm. a) zákona o silniční dopravě, neboť doložil existenci příslušné objednávky, stejně tak měl k dispozici koncesi. Nejedná se proto o závažné porušení zákona.

Ani tato žalobní námitka není opodstatněná. Je tomu tak proto, že z ustanovení § 21b odst. 2, odst. 4 písm. a) zákona o silniční dopravě vyplývá povinnost provozovatele příležitostně osobní silniční dopravy zajistit poté, kdy je objednávka přepravní služby předem zaznamenána do evidenční knihy objednávek, aby kopie záznamu objednávky byla umístěna ve vozidle, kterým se přeprava vykonává a aby jí řidič na vyžádání předložil kontrolnímu orgánu. V odst. 4 písm. a) citovaného zákonného ustanovení je pak zakotvena povinnost provozovatele zajistit, aby koncese pro příležitostnou osobní silniční dopravu byla vystavena na viditelném místě uvnitř vozidla. Smyslem citovaného ustanovení § 21b odst. 2 zákona o silniční dopravě tedy je, aby nemohlo dojít k dodatečnému vyhotovení evidenční knihy objednávek a záznamu přijetí objednávky na přepravu, která je předmětem kontroly. Dodatečné doložení kopie záznamu objednávky je proto irelevantní, neboť skutková podstata správního deliktu ve smyslu § 35 odst. 2 písm. e) téhož zákona byla jednáním žalobce naplněna, neboť žalobce jako dopravce nezajistil, aby řidič vozidla, který provádí přepravu na základě koncese vydané dopravci pro příležitostnou osobní silniční dopravu, předložil kontrolnímu orgánu kopii objednávky přepravní služby. V projednávané věci je rozhodné, aby kopie záznamu objednávky byla umístěna ve vozidle a byla předložena na vyžádání kontrolnímu orgánu v době kontroly, nikoliv následně. Obdobný závěr platí pro dodatečné předložení koncesní listiny, neboť jak vyplývá z dikce ustanovení § 21b odst. 4 písm. a) zákona o silniční dopravě má být zaková koncese při příležitostné osobní silniční dopravě umístěna na viditelném místě uvnitř vozidla. Cílem tohoto zákonného ustanovení je umožnit cestujícímu ověřit si, že je dopravce k provozování příležitostné osobní silniční dopravy oprávněn. Soud se dále shoduje se žalovaným, že dodatečné doložení kopie záznamu objednávky, či koncesní listiny nemůže snížit význam a závažnost žalobcova protiprávního jednání, kterého se prokazatelně dopustil tím, že tyto doklady při provozování příležitostné osobní silniční dopravy v jeho vozidle nebyly.

Tvrzení žalobce o tom, že je pokuta ve výši 30.000,- Kč s ohledem na okolnosti případu opatřením nepřiměřeně přísným posoudil soud podle obsahu jako návrh na moderaci trestu ve smyslu ustanovení § 78 odst. 2 s. ř. s.. Podle tohoto zákonného ustanovení „rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.“

Soud se proto zabýval skutkovými okolnostmi sporu a posouzením žalovaného ve smyslu § 36 odst. 2 zákona o silniční dopravě. Z odůvodnění jeho rozhodnutí je zřejmé, že přihlédl k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání s výjimkou rozsahu způsobené škody. Výše způsobené škody není totiž v daném případě relevantním hlediskem, neboť u žalobce se jedná o tzv. ohrožovací delikty, u nichž ke škodlivému následku nemusí dojít. Zákon o silniční dopravě k naplnění skutkové podstaty těchto deliktů vznik škod nepředpokládá, neboť jejich následek spočívá v ohrožení chráněných zájmů a hodnot. Stejně tak úvahu žalovaného neovlivnila doba trvání protiprávního jednání, protože se v projednávané věci jednalo buď o nárazové porušení zákona o silniční dopravě, anebo nebyla prokázána doba trvání protiprávního jednání větší, než při kontrolním zjištění. Žalovaný se tak zabýval při stanovení výše pokuty závažností a významem jednání žalobce. K tomu uvedl, že nevybavením vozidla citovanými doklady dochází ke ztížení kontrolní činnosti, která následně vyžaduje dohledání potřebných informací úředním postupem, čímž se kontrola zdržuje a prodražuje na úkor veřejných financí, anebo v horším případě samotnou kontrolu znemožní tak, že nelze zjistit, zda nedošlo k nebezpečnějšímu jednání dopravce, a to

k nedodržení dob řízení, bezpečnostních přestávek a dob odpočinku. Přítomnost záznamu o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku ve vozidle, je tedy důležitým prvkem při zajišťování bezpečnosti silničního provozu prostřednictvím represivní kontrolní moci. Nevystavení koncesní listiny ve vozidle znemožňuje cestujícím získat informace, respektive ověřit si informace o dopravci, který jim službu poskytuje. Cestující tak zůstávají v nejistotě, zda jim objednanou přepravní službu poskytuje správný provozovatel. Za závažné porušení zákona o silniční dopravě žalovaný považoval také nedodržení povinnosti zajistit, aby ve vozidle byla kopie záznamu objednávky z uskutečněné dopravy, neboť se jedná o základní prvek, který odlišuje příležitostnou osobní silniční dopravu od taxislužby, se kterou by si cestující mohl tento druh dopravy splést, nebo by dokonce mohlo dojít k neoprávněnému provozování silniční dopravy formou taxislužby bez příslušného oprávnění. Právě dodržení povinnosti mít ve vozidle kopie záznamu objednávky přispívá k odlišení těchto dvou druhů doprav. Porušení ustanovení § 21b odst. 2 ve spojení s porušením § 21b odst. 4 písm. a) citovaného zákona zvyšuje význam protiprávního jednání, neboť ve své souvislosti a vzájemné kombinaci dochází ke stírání hranice rozdíl mezi taxislužbou a příležitostnou osobní dopravou a tím k deformaci trhu silniční dopravy a následně ke klamání cestujících a zvýšení jejich nejistoty ohledně kvality a bezpečnosti využití přepravní služby. Vzhledem k tomu, že podle § 35 odst. 3 lze za vytýkaná porušení zákona uložit pokutu až do výše 750.000,- Kč považoval žalovaný uloženou pokutu 30.000,- Kč, tedy při spodní hranici sazby, za opodstatněnou vzhledem k vysoké závažnosti protiprávního jednání žalobce. Význam protiprávního jednání zvyšuje opakovanost porušení ustanovení § 3 odst. 4 písm. b) zákona o silniční dopravě.

Soud shora uvedenému posouzení výše pokuty zcela přisvědčuje, neboť odpovídá zjištěnému skutkovému stavu, povaze spáchaných správních deliktů a intencím kritérií ve smyslu § 36 odst. 2 zákona o silniční dopravě. Důvody pro moderaci uložené pokuty ve smyslu citovaného ustanovení § 78 odst. 2 s. ř. s. neshledal, neboť pokutu ve výši 30.000,- Kč nelze s ohledem na shora uvedené a možnou maximální výši 750.000,- Kč dle § 35 odst. 3 písm. e) zákona o silniční dopravě považovat za uloženou ve zjevně nepřiměřené výši.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s., zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31.března 2014

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.